

„A szobor is nézze az embert”

■ Az ellen tiltakozik, hogy a szobrászatot hobbiból és nem elkötelezettségből művelné.

Debrecen (HBN – Bakó Endre) – Az utóbbi hónapokban Kövér József debreceni szobrászművésznek két köztéri munkáját is felavattak Debrecenben. Ezzel húszra emelkedett köztéri szobrainak, alkotásainak száma, melyek közül tíz Debrecenben, a másik tíz részint az ország különböző városaiban, részint Olaszországban és Erdélyben található. Kövér Józsefről azt is kell tudni, hogy naponta praktizáló fogorvos.

Összegezhető

Ám az ellen tiltakozik, hogy a szobrászatot csupán hobbiból és nem elkötelezettségből művelné, hiszen ugyanúgy benne él a művészeti életben, akár a főhivatásúak, szereplője a különböző kiállításoknak, folyamatosan vannak megrendelései, ugyanúgy, mint akiknek csak a művészet tölti ki napjaikat. Ő a kettőt jól össze tudja egyeztetni. Bár művészi tevékenységét csak a doktorátus után kezdte, fortélyait autodidaktaként sajátította el a püspökladányi Györfi



A Szalay Sándor-emlékmű avatása az elmúlt év őszén

(Fotó: Czeglédi Zsolt)

Lajos segítségével. Ő volt az, aki a hiányosságait szükség esetén korrigálta, és baráti tanácsokkal látta, látja el. Műtermében egy sor érdekes grafika is sorakozik. A szobrásznak szüksége van a rajztudásra, munkája során többnyire nem nélkülözheti a grafikai előtanulmányokat. De mint hamarosan kiderül, ezek nem a szobrokhoz készültek, hanem szuverén alkotások, többségük az elmúlt évek során már szerepelt kiállításon

is. Újabban a festéssel is próbálkozik, s úgy tűnik, nem is sikertelenül, erre utal a képek fogadtatása. A főcsapás azonban továbbra is a szobrászat. Kedvenc anyaga a kő, holott kőszoborra jelenleg csupán egy áll köztérben, a többi bronz. Kedvenc figurája vagy kompozíciós alakzata azonban nincs, az mindig a belső hangulattól, az adott szituációtól függ, hogyan nyúl hozzá a kőhöz vagy más anyaghoz. Az élet inspirálja, de úgy mondja,

ha a szellemét működtetni akarja, akkor nyitottnak kell lennie az irodalom és műs művészetek iránt is. Legutóbbi két munkáját a Kossuth Lajos Tudományegyetem Baráti Körének, személyesen Lenkey Béla felkérésére készítette. A baráti kör programjában szerepel, hogy a száz éve született professzoroknak emléktáblát állíttatnak.

Ebben az évben Szalay Sándor és Varga Ottó professzorok voltak érintettek.